

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 38Cb/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122336034
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná Mlinárčsik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6122336034.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Novotnou Mlinárčsikovou v spore žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, proti žalovaným: v rade 1/ ELPAS, s.r.o., so sídlom Divina 166, 013 31 Divina, IČO: 36 403 199, v rade 2/ A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, v rade 3/ A. D., narodený XX.XX.XXXX, trvale E. XXXX/X, XXX XX F., zastúpený: TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 0/6, 010 01 Žilina, IČO: 47 239 000, o zaplatenie 46.044,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v rade 2/ a žalovaný v rade 3/ sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu 46.044,62 eur, úrok 21,65 eur a úrok z omeškania 886,95 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením žalovaného v rade 1/, ktorému bola rovnaká povinnosť uložená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 13.06.2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 29.06.2022 alebo žalovaného v rade 2/ alebo žalovaného v rade 3/ zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Žalovaní v rade 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne so žalovaným v rade 1/, ktorému bola uvedená povinnosť uložená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 13.06.2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 29.06.2022 zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania do vydania platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 13.06.2022 v rozsahu 100%.

III. Žalovaní v rade 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania po vydaní platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 13.06.2022 v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.05.2022 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným v rade 1/, 2/ a 3/ povinnosť zaplatiť mu istinu 46.044,62 eur, úrok 21,65 eur a úrok z omeškania 886,95 eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť ostatných žalovaných, a trovy konania.

2. Na odôvodnenie uplatneného nároku uviedol, že dňa 20.12.2017 medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ bola uzatvorená Zmluva o úvere č. D. /ďalej aj len Zmluva o úvere/, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné úverové podmienky G. E., H. zo 07.03.2008 v znení neskorších predpisov /ďalej len VÚP/. Na základe Zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému v rade 1/ úver vo výške 200.000,- eur pri dojednanej úrokovej sadzbe 1 M EURIBOR + 3% p.a. /Článok I. Základné podmienky Zmluvy o úvere/. Úrok z omeškania bol v bode 5.3. Zmluvy o úvere dohodnutý vo výške úrokovej sadzby zvýšenej

o 8%. Žalovaný v rade 1/ bol povinný splatiť úver spolu s príslušenstvom ku dňu konečnej splatnosti uvedenému v Zmluve o úvere. Nakoľko nastal prípad neplnenia podľa Zmluvy o úvere, žalobca využil svoje právo a v súlade s Článkom XIII. bod 13.2. VÚP listom z 30.11.2021 odoslaným na poštovú prepravu 03.12.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného v rade 1/ na zaplatenie nesplateného úveru spolu s príslušenstvom. Podľa bodu 16.3. písm. c/ VÚP sa zásielky doručované prostredníctvom doporučenej poštovej zásielky považujú za doručené tretí deň nasledujúci po dni ich odoslania na adresu uvedenú v Zmluve o úvere, t.j. dňa 06.12.2021 sa v zmysle Článku XIII. bod 13.3.2. VÚP stal úver predčasne splatným. Žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 20.12.2017 so žalovaným v rade 2/ dohodu o ručení a v rovnaký deň uzatvoril dohodu o ručení aj so žalovaným v rade 3/, súčasťou ktorých dohôd sú podľa bodu 1.2. aj VÚP. V zmysle bodu 2.1. dohôd o ručení sa žalovaní v rade 2/ a 3/ zaviazali zaplatiť za žalovaného v rade 1/ celkovú pohľadávku veriteľa v prípade, ak ju žalovaný v rade 1/ nezaplatí. Žalobca listom z 12.04.2022 oznámil žalovaným v rade 2/ a 3/, že žalovaný v rade 1/ je v omeškaní s platením celkovej pohľadávky veriteľa a vyzval žalovaných v rade 2/ a 3/ na zaplatenie celkovej pohľadávky veriteľa titulom ručenia. Výzva adresovaná žalovaným v rade 2/ a 3/ bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 13.04.2022. Žalovaní v rade 2/ a 3/ ku dňu podania žaloby pohľadávku veriteľa titulom ručenia neuhradili. Celková pohľadávka veriteľa voči žalovanému v rade 1/ zo Zmluvy o úvere vo výške 46.953,22 eur predstavuje nesplatenú časť istiny úveru vo výške 46.036,62 eur, nesplatené úroky z úveru za obdobie od 30.11.2021 do 06.12.2021 vo výške 21,65 eur, nesplatené úroky z omeškania z úveru za obdobie od 06.12.2021 do 11.02.2022 v sume 886,95 eur a poplatok za správu úveru za mesiace december 2021 vo výške 8,- eur.

3. V prílohe žaloby žalobca predložil listinné dôkazné prostriedky, a to Dohodu o ručení uzatvorenú so žalovaným v rade 2/ 20.12.2017 – č.l. 10 spisu, Dohodu o ručení uzavretú so žalovaným v rade 3/ 20.12.2017 – č.l. 12 spisu, výzvu na zaplatenie adresovanú žalovanému v rade 2/ 12.04.2022 – č.l. 14 spisu, doklad o doručovaní zásielky žalovanému v rade 1/ - č.l. 15, 16 spisu, výzvu na zaplatenie adresovanú žalovanému v rade 3/ - č.l. 17 spisu, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a výzvu na zaplatenie adresovanú žalovanému v rade 1/ 30.11.2021 – č.l. 18 spisu, úplné znenie Všeobecných úverových podmienok – č.l. 19 a nasledujúce spisu, vyčíslenie pohľadávky žalobcu z 20.05.2022 – č.l. 38 spisu, výpis z účtu žalovaného v rade 1/ z 22.12.2017 – č.l. 39 spisu, Zmluvu o splátkovom úvere č. D. – č.l. 40 spisu.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp.zn. 27Up/839/2022 z 13. júna 2022 v spojení s opravným uznesením sp.zn. 27Up/839/2022 z 29. júna 2022. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči žalovanému v rade 1/ dňa 08.07.2022 /doložka právoplatnosti a vykonateľnosti – č.l. 107 spisu/.

5. Voči platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote odpor žalovaný v rade 2/, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok nepovažuje za dôvodný. Poukázal na to, že nemá vedomosť o stanovení mimoriadnej splatnosti úveru listom z 30.11.2021, ani dôvodoch pre jej stanovenie. Rovnako nemá vedomosť, že by mu bola doručovaná výzva z 12.04.2022. Dohodu o ručení uzavretú so žalobcom 20.12.2017 považuje za neplatnú, nakoľko mu nebol daný súhlas manželky, ktorá o uzavretí dohody nemala vedomosť. O predmetných aktivitách v súvislosti s jeho podnikaním ju neinformoval. Zároveň môže ísť o úkon priečiaci sa dobrým mravom a teda absolútne neplatný podľa § 39 Obchodného zákonníka. Podnikateľskú činnosť nerealizoval vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale prostredníctvom obchodnej spoločnosti žalovaného v rade 1/. Pojmovým znakom spoločnosti s ručením obmedzeným je pritom obmedzené ručenie spoločníka za záväzky obchodnej spoločnosti podľa § 106 Obchodného zákonníka. Ďalej namietol, že ohľadne uplatneného nároku mu nebola doručená žiadna faktúra. Vo vzťahu k svojej argumentácii poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 08.12.2010 I. ÚS 26/2010-26.

6. V prílohe odporu proti platobnému rozkazu predložil žalovaný v rade 2/ sobášny list – č.l. 74 spisu.

7. Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením aj žalovaný v rade 3/. V podanom odpore poukázal na to, že žalovaní v rade 2/ a 3/ sú spoločníkmi a konateľmi žalovaného v rade 1/. Žalovaný v rade 2/ v roku 2022 bez súhlasu žalovaného v rade 3/ previedol všetok majetok na svoju spoločnosť ELPAS SK, s.r.o. založenú 04.06.2020 a v novembri 2020 začal používať svoj súkromný účet na úhradu príjmov žalovaného v rade 1/, aby zamedzil prístup na bankový účet žalovanému v rade 3/. Zároveň žalovaný v rade 2/ sám rozhodoval o všetkých

ekonomických a účtovných transakciách bez vedomia žalovaného v rade 3/. Žalovaný v rade 3/ nemal prístup k finančným prostriedkom spoločnosti. Jediný prístup mal žalovaný v rade 2/, ktorý mal splácať úver u žalobcu, avšak bez vedomia žalovaného v rade 3/ používal finančné prostriedky na súkromné účely. Účtovná závierka a daňové priznanie za rok 2021 preukazujú, že spoločnosť mala finančné prostriedky a bolo to rozhodnutie žalovaného v rade 2/ neplatiť úver. Výzva na zaplatenie zo strany žalobcu bola žalovanému v rade 3/ zaslaná na nesprávnu adresu. Pokiaľ ide o dohodu o ručení uzavretú so žalobcom, túto žalovaný v rade 3/ považuje za neplatný právny úkon, nakoľko bola uzavretá bez súhlasu jeho manželky. V tejto súvislosti rovnako ako žalovaný v rade 2/ poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010 z 08.12.2010 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. Cdo 123/08. Ďalej poukázal na to, že žalovaní v rade 2/ a 3/ sú konateľmi a spoločníkmi žalovaného v rade 1/. Znakom spoločnosti s ručením obmedzeným je obmedzené ručenie spoločníkov resp. oddelenosť záväzkov spoločnosti a spoločníkov, s čím je uvedená dohoda v rozpore. Dojednanie, ktoré znamená ručenie spoločníkmi za spoločnosť s ručením obmedzeným nad rámec zákonnej úpravy ručenia, odporuje kogentným právnym normám obchodného práva. Zároveň dojednaním ručenia bez súhlasu svojej manželky, čím sa stal žalovaný v rade 3/ tzv. náhradným dlžníkom veriteľa, sa vytvorila možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť a ani ručiteľ nie sú reálne schopní korelujúci záväzok splniť a nemajú ani vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou. Za takýchto okolností musí byť uvedený právny úkon ručenia postihnutý neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V písomnom vyjadrení z 20.10.2022 žalovaný v rade 3/ doplnil namietané dôvody neplatnosti dohody o ručení o neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu obchádzania zákona, konkrétne § 106 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje obmedzené ručenie spoločníkov spoločnosti s ručením obmedzeným.

8. V prílohe odporu proti platobnému rozkazu žalovaný v rade 3/ predložil listinné dôkazné prostriedky, a to daňové priznania pre daň z pridanej hodnoty žalovaného v rade 1/ za apríl 2021, júl 2021, október 2021, august 2021, december 2021, november 2021, január 2021, február 2021, Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby žalovaného v rade 1/ za obdobie od 01.01. do 31.12.2021, oznámenie o účtoch používaných na podnikanie platiteľa, Daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty žalovaného v rade 1/ za november 2021, august 2021, júl 2021.

9. Žalobca poprel tvrdenie žalovaného v rade 2/, že nemal vedomosť o stanovení mimoriadnej splatnosti úveru listom z 30.11.2021 a o dôvodoch pre jej stanovenie a tieto tvrdenia považoval za nepravdivé. Opätovne poukázal na bod 2.2. Zmluvy o úvere a Článok XIII. bod 13.1. písm. a/ VÚP. Uviedol, že žalovaný v rade 2/ ako konateľ žalovaného v rade 1/ mal k dispozícii všetky informácie ohľadne poskytnutého úveru a vedel, že úver sa nespláca, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaní nespochybnili výšku uplatneného nároku ani právny dôvod jeho vzniku. K doručovaniu zásielok poukázal na bod 16.3. písm. c/ VÚP, v nadväznosti na čo sa úver stal predčasne splatným v zmysle Článku XIII. bod 13.3.2. VÚP dňa 06.12.2021. Zo zákona ani z úverovej dokumentácie nevyplýva, že by žalobca bol povinný vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zasielať aj žalovanému v rade 2/ ako ručiteľovi. Samotná skutočnosť, že žalovaný v rade 2/ ako ručiteľ nemal vedomosť o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nemá vplyv na žalobcom uplatnený nárok. Rovnako vplyv na predmetné konanie nemá tvrdenie žalovaného v rade 2/, že nemá vedomosť o tom, že by mu bola doručovaná výzva na zaplatenie z 12.04.2022 resp. skutočnosť, že žalovaný v rade 2/ nepreberá poštové zásielky. Aj v prípade nezaslania výzvy žalovanému v rade 2/ uvedené by nemalo pre toto konanie žiaden význam, nakoľko zo zákona ani zmluvnej dokumentácie nevyplýva, že by žalobca bol povinný pred podaním žaloby písomne vyzvať žalovaného v rade 2/ na plnenie. Pokiaľ ide o námietku, že Dohoda o ručení uzatvorená dňa 20.12.2017 medzi žalobcom a žalovaným v rade 2/ je neplatná z dôvodu, že na jej uzatvorenie nebol daný súhlas jeho manželky žalobca uviedol, že Ústavnému súdu neprislúcha autoritatívne rozhodnúť o tom, či konkrétny právny úkon podlieha režimu § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ak áno, či ide o bežnú alebo ostatnú vec a teda či v prípade absencie súhlasu manžela ide o právny úkon platný alebo relatívne neplatný. Ústavný súd Slovenskej republiky v danej veci v označenom Náleze preskúmaval len konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z hľadiska jeho ústavnej akceptovateľnosti, a to v nadväznosti na konkrétne skutkové okolnosti uvedeného prípadu, v ktorom išlo o pristúpenie k záväzku a nie o ručiteľské vyhlásenie v zmysle § 303 Obchodného zákonníka. Zároveň žalobca skonštatoval, že názor zaujatý v predmetnom rozhodnutí Ústavného súdu SR sa v následnej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR nepresadil. Žalobca poukázal na to, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa platnej právnej úpravy § 143 Občianskeho zákonníka môže byť len to, čo môže

byť predmetom vlastníctva. Z predmet vlastníctva a teda ani predmet BSM sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že pri zániku BSM sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov podľa zásad platných pre vyporiadanie BSM v širšom zmysle. Prevzatím ručenia vzniká záväzok výlučne jednému z manželov, keďže nejde o dispozíciu so spoločnou vecou resp. výkon správy spoločných vecí obidvoch manželov. Medzičasom nedošlo k relevantnej zmene právnej úpravy. Žalobca ani nemá možnosť preveriť, či konkrétny ručiteľ uzavrel manželstvo. Ak by sa pripustilo, že na ručenie je vždy potrebný súhlas druhého manžela, viedlo by to k záveru, že každé ručenie fyzickej osoby bude vopred právne neisté.

10. K tvrdeniam žalovaného v rade 3/, že žalovaný v rade 2/ previedol všetok majetok bez jeho súhlasu na spoločnosť ELPAS SK, s.r.o. a používa svoj súkromný účet na úhradu príjmov žalovaného v rade 1/ žalobca uviedol, že toto považuje za irelevantné. Ide výlučne o vzájomné vzťahy medzi spoločníkmi žalovaného v rade 1/, ktoré nie sú predmetom tohto konania a žalobca nie je oprávnený sa vyjadrovať k ich vzájomným vzťahom. Za nepravdivé a nesprávne označil tvrdenie žalovaného v rade 3/, že výzva na zaplatenie mu bola doručovaná na nesprávnu adresu. Poukázal na Článok IV. bod 4.1. Dohody o ručení, ktorom sa strany dohodli, že žalobca bude písomnosti doručovať ručiteľovi na konkrétnu adresu, na ktorú žalovanému v rade 3/ výzvu na zaplatenie doručoval. Aj prípadné nezaslanie výzvy žalovanému v rade 3/ by nemalo pre toto konanie žiaden význam, nakoľko zo zákona ani zo zmluvnej dokumentácie nevyplýva, že by žalobca bol povinný pred podaním žaloby písomne vyzvať žalovaného v rade 3/ na plnenie. K tvrdeným dôvodom neplatnosti dohody o ručení zo strany žalovaného v rade 3/ poukázal žalobca na to, že žalovaný v rade 3/ nerozlišuje medzi zákonným ručením v zmysle § 106 Obchodného zákonníka a ručením v zmysle § 303 Obchodného zákonníka. Ide o dva samostatné právne inštitúty, ktoré sa navzájom nevylučujú. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by ručenie spoločníka v zmysle § 303 Obchodného zákonníka za záväzky spoločnosti bolo neplatným právnym úkonom resp. limitované ustanovením § 106 Obchodného zákonníka. Pokiaľ žalovaný v rade 3/ poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010, tak tento neriešil situáciu obdobnú prejednávanej veci. Týkal sa odlišnej situácie, kedy sa jeden z manželov bez súhlasu druhého manžela stal spoludlžníkom obchodnej spoločnosti, v ktorej bol spoločníkom, pričom predpokladaným cieľom tohto jeho konania bolo vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky z vecí patriacich do BSM, nakoľko dlžník a ani spoločník dlžníka, ktorý pristúpil k záväzku, nemal majetok vo výlučnom vlastníctve na uspokojenie záväzku a vzhľadom na splatnosť pohľadávky a jej výšku bolo možné predpokladať, že daný úkon bol vykonaný s úmyslom zexekvovať nehnuteľnosti v BSM pristupujúceho dlžníka, čo nemožno aplikovať na prejednanú vec. Ručenie ako zabezpečovací inštitút subsidiárnej povahy nezakladá bezprostrednú zaviazanosť ručiteľa voči veriteľovi a jeho uplatnenie prichádza do úvahy výlučne v prípade, ak záväzok riadne a včas nesplní dlžník, čo znamená, že k plneniu záväzku ručiteľom nemusí vôbec dôjsť.

11. Na pojednávaní konanom dňa 10.10.2023 súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného v rade 3/, nakoľko k momentu otvorenia pojednávania boli splnené podmienky na prejednanie veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalovaného v rade 3/ mal doručenie predvolania na termín pojednávania riadne a včas vykázané, ako vyplýva z elektronickej doručky na č.l. 191 spisu. K momentu otvorenia pojednávania svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Pokiaľ ide o skutočnosti, o ktorých sa súd dozvedel po skončení pojednávania, tak ako tieto vyplývajú z úradného záznamu na č.l. 205 spisu a z ospravedlnenia neúčasti žalovaného v rade 3/ na pojednávaní doručeného súdu dňa 10.10.2023 o 11.59 hod. – č.l. 206 a nasledujúce spisu, týmito nie je relevantné sa v odôvodnení tohto rozsudku zaoberať, a to vzhľadom na konštatované splnenie podmienok na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného v rade 3/ k momentu otvorenia pojednávania dňa 10.10.2023, ktoré začalo o 09.10 hod.

12. Žalobca na pojednávaní konanom 10.10.2023 zotrval na podanej žalobe a všetkých predchádzajúcich vyjadreniach žalobcu vo veci. Poukázal na Zmluvu o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/, na základe ktorej bol žalovanému v rade 1/ dňa 22.12.2017 poskytnutý úver vo výške 200.000,- eur. V podmienkach Úverovej zmluvy bola stanovená úroková sadzba a v bode 5.3. dohodnutý zmluvný úrok z omeškania. Zároveň na základe bodu 9.4.1. Zmluvy o úvere sa žalovaný v rade 1/ zaviazal uhradiť žalobcovi aj poplatky v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý zástupca žalobcu na pojednávaní predložil /č.l. 201 a nasledujúce spisu/. Žalovaný v rade 1/ sa zaviazal splatiť úver v pravidelných splátkach vo výške 3.334,- eur od mesiaca január 2018 splatných vždy v posledný bankový deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Zástupca žalobcu v prednese na

pojednávani špecifikoval, kedy a v akej výške došlo k splácaniu úveru zo strany žalovaného v rade 1/, a to spolu v sume 153.963,38 eur. Rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 200.000,- eur a splatenou sumou 153.963,38 eur predstavuje žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní. Nakoľko žalovaný v rade 1/ svoje záväzky z Úverovej zmluvy neplnil riadne a včas, žalobca listom z 30.11.2021 vyhlásil v zmysle Zmluvy o úvere jej mimoriadnu splatnosť a vyzval žalovaného v rade 1/ na zaplatenie, na čo žalovaný v rade 1/ nereagoval. Za účelom zabezpečenia splatenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere boli so žalovanými v rade 2/ a 3/ uzatvorené dohody o ručení, obsahom ktorých je ručiteľské vyhlásenie v zmysle § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Už v čase uzavretia dohôd o ručení, ako aj v súčasnosti žalovaní v rade 2/ a 3/ boli spoločníci a konatelia žalovaného v rade 1/ a teda disponujú všetkými informáciami a dokladmi, ktoré sa týkajú predmetnej úverovej dokumentácie. Zástupca žalobcu ďalej opätovne špecifikoval uplatnený nárok a jeho príslušenstvo, a to vo väzbe na zmluvné dojednania strán. Zotrval na tom, že námietka žalovaných v rade 2/ a 3/ ohľadne neplatnosti dohôd o ručení nie je dôvodná, nakoľko tieto nepodliehajú režimu ustanovenia § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. Právny zástupca žalovaného v rade 2/ označil uplatnený nárok voči žalovanému v rade 2/ za nedôvodný a žalobu voči žalovanému v rade 2/ žiadal zamietnuť. Poukázal na to, že dohodu o ručení uzavrel žalovaný v rade 2/ nad rámec svojich zákonných povinností spoločníka obchodnej spoločnosti, kedy za záväzky takejto spoločnosti ručí len do výšky svojho nesplateného vkladu. Zároveň záväzok potenciálne vo výške 200.000,- eur prevzal v rozpore s ustanovením § 145 Občianskeho zákonníka, teda bez súhlasu svojej manželky. Žalovaný v rade 2/ je ženatý, jeho bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo nikdy zrušené. Opätovne poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010 z 08. decembra 2010, ktorý rieši obdobnú otázku vo vzťahu k právnemu úkonu prevzatia záväzku, ktorý svojou povahou a podstatou je obdobný úkon ako zabezpečenie záväzku formou ručenia. Žalovaný v rade 2/ sám nedisponuje mimo rámec BSM žiadnym majetkom väčšej hodnoty, ktorý by aspoň sčasti alebo potenciálne pokrýval jeho prípadný záväzok vyplývajúci z dohody o ručení. Takýto právny úkon bol preto vykonaný v rozpore s dobrými mravmi a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný. Žalovaný v rade 2/ tak namieta neplatnosť právneho úkonu Dohody o ručení z 20.12.2017 jednak pre rozpor so zákonom a zároveň pre rozpor s dobrými mravmi, z ktorého dôvodu nemohol vzniknúť žalovanému v rade 2/ záväzok voči žalobcovi.

14. Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere z 20.12.2017 /ďalej len Obchodný zákonník/: Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa ustanovenia § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka: Touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

16. Podľa ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka: Výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

17. Podľa ustanovenia § 267 ods. 1 Obchodného zákonníka: Ak je neplatnosť právneho úkonu ustanovená na ochranu niektorého účastníka, môže sa tejto neplatnosti dovolávať iba tento účastník. To neplatí pre zmluvy uzatvorené podľa druhej časti tohto zákona.

18. Podľa ustanovenia § 303 Obchodného zákonníka: Kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

19. Podľa ustanovenia § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka: Veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespĺní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

20. Podľa ustanovenia § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu 20.12.2017 /ďalej len Občiansky zákonník/: Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

21. Podľa ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka: Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

22. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka: Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ustanovenia § 106 Obchodného zákonníka: Spoločnosť zodpovedá za porušenie svojich záväzkov celým svojím majetkom. Spoločník ručí za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri. Plnenie za spoločnosť poskytnuté z dôvodu ručenia sa započítava na splatenie vkladu, inak môže spoločník požadovať náhradu od spoločnosti. Ak nemôže dosiahnuť túto náhradu, môže požadovať náhradu od každého z ostatných spoločníkov v rozsahu, v akom sa svojím vkladom podieľa na základnom imaní spoločnosti.

24. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka: Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa ustanovenia § 502 Obchodného zákonníka: (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. (2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

26. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka: (1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

27. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, pričom uvedené nebolo v konaní sporné, že medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ došlo k vzniku platného záväzkovo-právneho vzťahu, a to uzavretím Zmluvy o splátkovom úvere č. D. zo dňa 20.12.2017, tak ako táto bola predložená v písomnej forme do obsahu spisového materiálu, neoddeliteľnou súčasťou ktorej sú Všeobecné úverové podmienky žalobcu /Úverová zmluva - č.l. 40 spisu, Všeobecné úverové podmienky – č.l. 19 spisu/. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o úvere došlo medzi žalobcom v postavení zmluvnej strany veriteľa a žalovaným v rade 1/ v postavení zmluvnej strany dlžníka k vzniku platného záväzkovo-právneho vzťahu, ktorý súd posúdil ako vzťah obchodno-právny v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, konkrétne ako Zmluvu o úvere uzatvorenú podľa ustanovenia § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka. V konaní nebolo sporné, že na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere bol žalovanému v rade 1/ ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 200.000,- eur, ktorý žalovaný v rade 1/ splácal tak, ako bolo uvedené zamestnancom žalobcu na pojednávaní konanom dňa 10.10.2023 a ktorého neuhradený zostatok predstavuje 46.036,62 eur. Žalobca vyčíslil pohľadávku uvedenú v tomto konaní písomným dokladom na č.l. 38 spisu a rovnako v rámci prednesu zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 10.10.2023, pričom výška vyčíslenej pohľadávky žalobcu nebola v konaní sporná. Rovnako nebolo sporné, že nastal prípad neplnenia podľa Zmluvy o úvere, v nadväznosti na čo žalobca v súlade s Článkom XIII. bod 13.2. VÚP vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom z 30.11.2021 / č.l. 18 spisu/ odoslaným žalovanému v rade 1/ dňa 03.12.2021 na adresu sídla žalovaného v rade 1/

zapísanú v obchodnom registri, ktorá zásielka nebola žalovaným v rade 1/ v odbernej lehote prevzatá / listinné dôkazy na č.l. 15 a 16 spisu/, pričom podľa bodu 16.3. písm. c/ VÚP zásielka sa považuje za doručení tretí deň po dni odoslania, t.j. dňa 06.12.2021, kedy sa úver stal predčasne splatným v zmysle Článku XIII. bod 13.3.2. VÚP. Uvedené skutkové tvrdenia žalobcu preukázané predloženými listinnými dôkaznými prostriedkami neboli v konaní sporné.

28. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, pričom uvedené rovnako nebolo v konaní sporné, že dňa 20.12.2017 žalobca uzavrel so žalovanými v rade 2/ a 3/ obsahovo totožné Dohody o ručení /č.l. 10 a č.l. 12 spisu/, ktoré obsahujú platné ručiteľské vyhlásenia žalovaných v rade 2/ a 3/, ktorými sa žalovaní v rade 2/ a 3/ zaviazali, že v prípade ak dlžník /žalovaný v rade 1/ nezaplatí zabezpečenú pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy o splátkovom úvere č. D. riadne a včas, zaplatia ju veriteľovi za dlžníka v súlade s uzatvorenými dohodami žalovaní v rade 2/ a 3/ ako ručiteľia. Vo väzbe na ustanovenie § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka ručiteľské vyhlásenia žalovaných v rade 2/ a 3/ obsiahnuté v uzatvorených Dohodách o ručení zo dňa 20.12.2017 sa spravujú ustanovením § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Žalobca v podanej žalobe uvádzal, že na zaplatenie pohľadávky voči žalovanému v rade 1/ titulom ručenia vyzval žalovaných v rade 2/ a 3/ listom z 12.04.2022. V tejto súvislosti predložil výzvu na zaplatenie z 12.04.2022 adresovanú žalovanému v rade 2/ /č.l. 14 spisu/ a výzvu na zaplatenie z 12.04.2022 adresovanú žalovanému v rade 3/ /č.l. 17 spisu/, vo vzťahu ku ktorým však nepredložil doklad preukazujúci ich doručenie resp. odoslanie žalovaným v rade 2/ a 3/. Pokiaľ v tejto súvislosti žalovaný v rade 2/ namietal, že nemá vedomosť o tom, že mu bola doručovaná výzva z 12.04.2022 a žalovaný v rade 3/ namietal, že výzva na zaplatenie zo strany žalobcu mu bola doručená resp. zaslaná na nesprávnu adresu, tak napriek nepreukázaniu riadneho doručenia výzvy adresovanej žalovaným v rade 2/ a 3/ zo dňa 12.04.2022 súd konštatuje, že v tejto časti námietky žalovaných v rade 2/ a 3/ nepovažuje za dôvodné, nakoľko výzva veriteľa ručiteľovi nie je zákonnou a v prejednávanej veci ani zmluvne dojednanou podmienkou uplatnenia nároku žalobcu voči ručiteľovi v zmysle ustanovenia § 306 Obchodného zákonníka, resp. za takúto výzvu by bolo možné považovať aj žalobu v prejednávanej veci.

29. Ručiteľské vyhlásenia žalovaných v rade 2/ a 3/ obsiahnuté v Dohodách o ručení uzavretých so žalobcom dňa 20.12.2017 súd vyhodnotil ako platné právne úkony. Žalovaní v rade 2/ a 3/ namietali neplatnosť dohôd o ručení pre rozpor so zákonom resp. obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka vo väzbe na ustanovenie § 106 Obchodného zákonníka upravujúce ručenie spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným za záväzky spoločnosti do výšky svojho nesplateného vkladu zapísaného v obchodnom registri, pričom v konaní nebolo sporné, že žalovaní v rade 2/ a 3/ v čase uzatvorenia Dohôd o ručení 20.12.2017 boli konateľmi a spoločníkmi dlžníka - žalovaného v rade 1/. S tvrdenou neplatnosťou dohôd o ručení pre rozpor so zákonom resp. obchádzanie zákona vo väzbe na ustanovenie § 106 Obchodného zákonníka sa súd nestotožnil. Právna úprava popri zákonnom ručení spoločníkov s ručením obmedzeným, tak ako toto vyplýva z ustanovenia § 106 Obchodného zákonníka, ktoré ručenie však nebolo skutkovým základom uplatneného nároku v prejednávanej veci, nevyklučuje aj ručenie zmluvné resp. záväzkovo-právne v zmysle ustanovenia § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Nie je tak zákonom vylúčené, aby fyzická osoba, ktorá je spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným, sa zaviazala za splnenie konkrétneho záväzku tejto spoločnosti aj na základe ručiteľského vyhlásenia uskutočneného podľa ustanovenia § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka.

30. Žalovaný v rade 2/ a rovnako aj žalovaný v rade 3/ ďalej Dohodu o ručení z 20.12.2017 považovali za neplatný právny úkon z dôvodu, že žalovanému v rade 2/ nebol daný súhlas manželky, ktorá o uzavretí dohody nemala vedomosť a o predmetných aktivitách v súvislosti s jeho podnikaním ju ani neinformoval, resp. podľa tvrdenia žalovaného v rade 3/ išlo o právny úkon uzavretý bez súhlasu manžela. V tejto súvislosti súd uvádza, že zatiaľ čo žalovaný v rade 2/ v prílohe odporu proti platobnému rozkazu predložil sobášny list preukazujúci platné uzavretie manželstva dňa 23.02.1991, tak žalovaný v rade 3/ nepreukázal, že by ku dňu uzavretia Dohody o ručení dňa 20.12.2017 mal uzavreté platné manželstvo. Bez ohľadu na uvedené však súd konštatuje, že dohoda o ručení resp. ručiteľské vyhlásenie, resp. prevzatie ručiteľského záväzku podľa § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka nie je právnym úkonom, na ktorý by bol potrebný súhlas druhého manžela resp. súhlas oboch manželov v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, či to už vo vzťahu k vyhláseniu ručiteľa /uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/27/2017 z 27.05.2020/ alebo vo vzťahu k obdobným právnym inštitútom, a to pristúpeniu k záväzku /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/148/2017/ resp. zmenkovému ručiteľskému záväzku /uznesenie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky 4Cdo/197/2021/, ktorá ostala konštantná aj po Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010-26 z 08.12.2010, na ktorý v priebehu konania poukazovali žalovaní v rade 1/ a 2/. Prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu BSM manželov a preto ho nemožno považovať za právny úkon týkajúci sa spoločných vecí, na ktorý by bolo aplikovateľné ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle konštantnej judikatúry za právneho úkonu týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo k výkonu jeho správy. Za predmet BSM sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov /ods. 23 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR 1Cdo/27/2017 z 27.05.2020/. Zároveň súd uvádza, že pokiaľ aj prevzatie ručiteľského záväzku postupom podľa § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka by bolo posúdené ako právny úkon, na ktorý je potrebný súhlas obidvoch manželov v zmysle ustanovenia § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, išlo by v súlade s ustanovením § 40a Občianskeho zákonníka o prípad relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorej sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil, v tomto prípade žalovaní v rade 2/ a 3/, ktorí s vedomím uzavretého manželstva uzatvorili dohody o ručení bez súhlasu svojich manželiek. Aktívne legitimovanými na domáhanie sa relatívnej neplatnosti Dohôd o ručení zo dňa 20.12.2017 pre rozpor s ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka by v prípade, že by išlo o právny úkon, ktorý režimu tohto zákonného ustanovenia podlieha, boli výlučne manželky žalovaných v rade 2/ a 3/.

31. Absencia súhlasu manželiek žalovaných v rade 2/ a 3/ s uzavretím Dohôd o ručení zo dňa 20.12.2017 taktiež sama o sebe bez ďalšieho nezakladá ani neplatnosť ručiteľských prehlásení žalovaných v rade 2/ a 3/ podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. Predovšetkým súd opätovne zdôrazňuje, že uzatvorené dohody o ručení resp. v nich obsiahnuté ručiteľské vyhlásenia sa spravujú ustanovením § 303 a nasledujúce Obchodného zákonníka vo väzbe na ustanovenie § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka, resp. že záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v rade 2/ a 3/ má charakter vzťahu obchodno-právneho. Z obsahu žalovanými v rade 2/ a 3/ uzatvorených dohôd o ručení vyplýva, že žalovaní v rade 2/ a 3/ ich uzatvorili na základe slobodnej, vážnej a určitej vôle zmluvných strán, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok /Článok IV. bod 4.11. dohôd o ručení/. Zároveň v Článku III. označenom ako vyhlásenia ručiteľa tak žalovaný v rade 2/, ako aj žalovaný v rade 3/ ako ručiteľa vyhlásili, že ku dňu podpisu tejto dohody sa nevyskytla alebo netrvá žiadna skutočnosť, ktorá by bránila ručiteľovi a/alebo jeho oprávneným zástupcom v platnom uzavretí tejto dohody /písm. d//, uzatvorenie tejto dohody ručiteľom, vykonávanie jeho práv a plnenie jeho záväzkov z tejto dohody nie je v rozpore so žiadnym všeobecne záväzným právnym predpisom, ani so žiadnym vnútorným predpisom ručiteľa /písm. e// a na uzatvorenie tejto dohody ručiteľom na vykonávanie jeho práv a na plnenie jeho záväzkov z tejto dohody nie je potrebný súhlas, povolenie alebo vyjadrenie akéhokoľvek orgánu ručiteľa v zmysle vnútorných dokumentov ručiteľa alebo inej tretej osoby v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov a ak nejaký taký súhlas, povolenie alebo vyjadrenie sú potrebné, tak boli udelené /písm. f//. Žalovaní v rade 2/ a 3/ si boli vedomí, že ručiteľské vyhlásenie realizujú bez vedomia resp. súhlasu svojich manželiek, napriek tomu poskytli vyhlásenia ručiteľa obsiahnuté v Článku III. najmä písm. d/, e/ a f/. Tvrdenú neplatnosť ručiteľského vyhlásenia pre rozpor s dobrými mravmi by tak spôsobili sami žalovaní v rade 2/ a 3/, pričom súd má za to, že namietat' neplatnosť právnych úkonov Dohôd o ručení zo dňa 20.12.2017 z tohto dôvodu je tak v prípade žalovaných v rade 2/ a 3/ výkonom práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto v zmysle ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka nepožíva právnu ochranu. Zároveň konkrétne skutkové okolnosti, okrem absencie súhlasu manželky, ako dôvod rozporu dohôd s dobrými mravmi žalovaní v rade 2/ a 3/ v priebehu konania ani neuvádzali, len citovali z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010-26 z 08.12.2010, v zmysle ktorého „...za týchto okolností odporuje dobrým mravom, keď spoločník fyzická osoba bez súhlasu svojho manžela, manželky prevezme na seba ručiteľský záväzok, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť a ani ručiteľ nie sú reálne schopní korelujúci záväzok splniť a nemajú ani vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou...“ Žalovaní v rade 2/ a 3/ v priebehu konania sami netvrdili, že by v ich prípade dôvodom uzavretia dohôd o ručení resp. v nich obsiahnutých ručiteľských vyhlásení bolo dosiahnuť možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky žalobcu z majetku patriaceho do ich BSM, resp. neposkytli konkrétne skutkové tvrdenia, že by v čase uzavretia Dohôd o ručení 20.12.2017 žalovaný v rade 1/, žalovaný v rade 2/ ani žalovaný v rade 3/ nedisponovali majetkom, z ktorého by pohľadávka žalobcu mohla byť uspokojená. Len na základe samotného odkazu na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010-26 zo dňa 08.12.2010 nemožno v prejednávanej veci dospieť

k záveru o neplatnosti dohôd o ručení podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi.

32. Pokiaľ žalovaný v rade 2/ v podanom odpore ďalej namietal, že nemá vedomosť o stanovení mimoriadnej splatnosti úveru listom z 30.11.2021 ani dôvodoch pre jej stanovenie, tak túto námietku žalovaného v rade 2/ nepovažoval súd za relevantnú vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu. Žalovaný v rade 2/ je spoločníkom a konateľom žalovaného v rade 1/. Žalovaný v rade 1/ voči žalobcom uplatnenému nároku nenamietal, voči nemu nadobudol platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica právoplatnosť a v skutkovej rovine neboli účinne popreté zo strany žalovaného v rade 2/ skutkové tvrdenia ohľadne vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s Článkom XIII. bod 13.2. VÚP listom z 30.11.2021 odoslaným žalovanému v rade 1/ 03.12.2021, v dôsledku čoho predčasná splatnosť úveru v zmysle Článku XIII. bod 13.3.2. VÚP nastala dňa 06.12.2021. Irelevantná bola rovnako námietka žalovaného v rade 2/, že ohľadne uplatneného nároku mu nebola doručená žiadna faktúra, nakoľko uvedené nie je zákonnou ani zmluvnou podmienkou pre uplatnenie nároku žalobcu voči žalovanému v rade 2/.

33. Bez vplyvu na uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému v rade 3/ resp. na ručiteľský záväzok žalovaného v rade 3/ voči žalobcovi za splnenie zabezpečenej pohľadávky boli aj námietky žalovaného v rade 3/ týkajúce sa konania žalovaného v rade 2/, ktorý bez súhlasu žalovaného v rade 3/ mal previesť všetok majetok na svoju obchodnú spoločnosť, zamedziť žalovanému v rade 3/ prístup na bankový účet a sám rozhodovať o všetkých ekonomických a účtovných transakciách bez vedomia žalovaného v rade 3/, v dôsledku čoho žalovaný v rade 3/ nemal prístup k finančným prostriedkom spoločnosti, ktorý mal jedine žalovaný v rade 2/, ktorý mal splácať úver u žalobcu, avšak bez vedomia žalovaného v rade 3/ používal finančné prostriedky na súkromné účely. Uvedené tvrdenia žalovaného v rade 3/ aj v prípade ich preukázania by neboli spôsobilé spochybniť uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému v rade 3/.

34. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil procesnú obranu tak žalovaného v rade 2/ ako aj žalovaného v rade 3/ za nedôvodnú a žalobcom uplatnený nárok za skutkovo a právne dôvodný, v dôsledku čoho žalobe voči žalovaným v rade 2/ a 3/ v celom rozsahu vyhovel, pričom vo výroku rozsudku vyjadril vzájomný vzťah medzi žalovaným v rade 1/ ako dlžníkom a žalovanými v rade 2/ a 3/ ako ručiteľmi.

35. Vo výroku o nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči žalovaným v rade 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%. Zároveň súd vzhľadom na právoplatnosť platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica voči žalovanému v rade 1/ aj vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania do vydania platobného rozkazu, výrok o nároku na náhradu trov konania rozdelil tak, ako vyplýva z druhej a tretej výrokovej vety tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).